

3. W zaskarżonym wyroku błędnie ustalono istnienie podobieństwa między znakami towarowymi w wyniku niewzięcia pod uwagę okoliczności istotnych z punktu widzenia tej oceny

Brak zastosowania orzecznictwa Trybunału wypływającego z wyroku w sprawie C-251/95 w związku z wyrokami Trybunału w sprawach C-361/04 P⁽⁸⁾ i C-342/97⁽⁹⁾.

4. W zaskarżonym wyroku błędnie stwierdzono istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).
⁽²⁾ Wyrok z dnia 13 lutego 2014 r., H. Gautzsch Großhandel, C-479/12, EU:C:2014:75.
⁽³⁾ Wyrok z dnia 22 czerwca 2006 r., Storck/OHIM, C-24/05 P, EU:C:2006:421.
⁽⁴⁾ Wyrok z dnia 11 listopada 1997 r., SABEL, C-251/95, EU:C:1997:528.
⁽⁵⁾ Wyrok z dnia 22 czerwca 1999 r., Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323.
⁽⁶⁾ Wyrok z dnia 13 grudnia 2007 r., Xentral/OHIM – Pages jaunes (PAGESJAUNES.COM), T-134/06, EU:T:2007:387.
⁽⁷⁾ Wyrok z dnia 13 listopada 2012 r., Antrax It/OHIM – THC (Termosyfony dla grzejników), T-83/11 i T-84/11, EU:C:2012:592.
⁽⁸⁾ Wyrok z dnia 12 stycznia 2006 r., Ruiz-Picasso i in./OHIM, C-361/04 P, EU:C:2006:25.
⁽⁹⁾ Wyrok z dnia 22 czerwca 1999 r., Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 25 maja 2016 r. w sprawie T-6/15 Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza), wniesione w dniu 27 lipca 2016 r. przez Ice Mountain Ibiza, S.L.

(Sprawa C-413/16 P)

(2017/C 046/14)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Ice Mountain Ibiza, S.L. (przedstawiciele: adwokaci J.L. Gracia Albero i F. Miazetto)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu z dnia 25 maja 2016 r., Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (T-6/15, niepublikowanego, EU:T:2016:311);
- uwzględnienie w całości żądań strony skarżącej przed Sądem;
- obciążenie Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Pierwszą Izbą Odwoławczą i przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie opiera się na błędnym zastosowaniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾, a dokładniej na następujących zarzutach i argumentach:

1. W zaskarżonym wyroku błędnie ustalono charakter odróżniający elementu „OCEAN”

Sąd wypaczył przedstawione w niniejszej sprawie dowody i ocenił je w sposób nielogiczny.

Ponadto Sąd nie zastosował właściwego w omawianym zakresie orzecznictwa Trybunału, czyli orzecznictwa wypływającego z wyroków w sprawach C-479/12⁽²⁾ (Sąd ocenił przedstawiony dowód w sposób nadmiernie restrykcyjny, jeśli wziąć pod uwagę trudności w dowiedzeniu rozpatrywanej okoliczności) i C-24/05⁽³⁾ (Sąd pominął wrażenie wywierane na konsumentach stanowiącym punkt odniesienia).

2. W zaskarżonym wyroku błędnie stwierdzono charakter dominujący różnych elementów

Sąd wypaczył okoliczności faktyczne sprawy. W zaskarżonym wyroku przedstawiono niespójne argumenty w celu uzasadnienia uznania charakteru dominującego elementów słownych.

Brak zastosowania orzecznictwa Trybunału wypracowanego w wyrokach w sprawach C-251/95 ⁽⁴⁾ i C-342/97 ⁽⁵⁾ (stanowiący punkt odniesienia konsument, do którego odniósł się Sąd, został ustalony w sposób całkowicie wypaczony).

Nieprawidłowe zastosowanie orzecznictwa Trybunału wypływającego z wyroku w sprawie T-134/06 ⁽⁶⁾ (niespójne zastosowanie definicji nadanej pojęciu „elementu dominującego”).

Brak zastosowania orzecznictwa Trybunału wypracowanego w wyroku w sprawach połączonych T-83/11 i T-84/11 ⁽⁷⁾. W zaskarżonym wyroku Sąd pominął orzecznictwo, które odnosi się do sytuacji, gdy dany rynek jest nasycony.

3. W zaskarżonym wyroku błędnie ustalono istnienie podobieństwa między znakami towarowymi w wyniku nieuwzięcia pod uwagę okoliczności istotnych z punktu widzenia tej oceny

Brak zastosowania orzecznictwa Trybunału wypływającego z wyroku w sprawie C-251/95 w związku z wyrokami Trybunału w sprawach C-361/04 P ⁽⁸⁾ i C-342/97 ⁽⁹⁾.

4. W zaskarżonym wyroku błędnie stwierdzono istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Wyrok z dnia 13 lutego 2014 r., H. Gautzsch Großhandel, C-479/12, EU:C:2014:75.

⁽³⁾ Wyrok z dnia 22 czerwca 2006 r., Storck/OHIM, C-24/05 P, EU:C:2006:421.

⁽⁴⁾ Wyrok z dnia 11 listopada 1997 r., SABEL, C-251/95, EU:C:1997:528.

⁽⁵⁾ Wyrok z dnia 22 czerwca 1999 r., Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323.

⁽⁶⁾ Wyrok z dnia 13 grudnia 2007 r., Xentral/OHIM – Pages jaunes (PAGESJAUNES.COM), T-134/06, EU:T:2007:387.

⁽⁷⁾ Wyrok z dnia 13 listopada 2012 r., Antrax It/OHIM – THC (Termosyfony dla grzejników), T-83/11 i T-84/11, EU:C:2012:592.

⁽⁸⁾ Wyrok z dnia 12 stycznia 2006 r., Ruiz-Picasso i in./OHIM, C-361/04 P, EU:C:2006:25.

⁽⁹⁾ Wyrok z dnia 22 czerwca 1999 r., Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 31 października 2016 r. – EP Agrarhandel GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Sprawa C-554/16)

(2017/C 046/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: EP Agrarhandel GmbH

Druga strona postępowania: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 4 decyzji Komisji 2001/672/WE ⁽¹⁾ z dnia 20 sierpnia 2001 r. ustanawiającej szczególne zasady stosowane do przewozu bydła na letnie pastwiska położone w rejonach górskich (zwanej dalej „decyzją Komisji”), zmienionej decyzją Komisji 2010/300/UE ⁽²⁾ z dnia 25 maja 2010 r. sprzeciwia się przepisowi krajowemu, takiemu jak § 6 ust. 6 rozporządzenia federalnego ministra rolnictwa, leśnictwa, środowiska i gospodarki wodnej w sprawie identyfikacji i rejestracji bydła (Rinderkennzeichnungs-Verordnung 2008), BGBl II nr 201/2008, który dla zachowania wszystkich terminów objętych tym przepisem i tym samym również terminów zgłoszenia przewozu na letnie pastwiska za decydujące uznaje wpłynięcie stosownego zgłoszenia?